

12. Og hvad så..?

Byen havde brugt mange penge på genopførelsen af Skt. Knuds Kloster, men der var ingen konkrete planer for, hvad huset skulle bruges til. I byråds-salen konstaterede borgmester Bloch blot, at man nok skulle finde noget at bruge huset til! Blandt andet derfor blev øverste etage i sydfløjen indrettet til forsamlings-sal – da en sådan altid kunne finde anvendelse. Det eneste som var afgjort var, at der i vestfløjen blev indrettet kapel.

Det genopførte kloster blev snart et støttepunkt for byens kulturliv – en slags datidens multikulturhus. I 1920 flyttede byens offentlige læsesal ind, og i 1924 blev Odense Centralbibliotek oprettet i Skt. Knuds Kloster. Gennem 50 år holdt byens centralbibliotek til her.



Klosterbakken fotograferet mod Klingenberg ca. 1930. Selve gadegennembruddet ved Klosterbakken blev gennemført i forbindelse med restaureringen af Skt. Knuds Kloster. Til venstre ses KFUM-bygningen, der blev opført i 1922, og som var tegnet af Fredens Kirkes (og Grundtvigskirkens) arkitekt P.V. Jensen-Klint. KFUM-bygningen måtte omkring 1970 vige pladsen for en udvidelse af Telefonhuset.



Den store sal i Skt. Knuds Kloster, ca. 1920. Salen, der med den rigtige opsætning af stole havde plads til ca. 500 tilhørere, blev blandt andet brugt til populære foredrag og andre kulturelle formål.



Det genopførte Skt. Knuds Kloster set udefra i 1930'erne. Da arkitekt Valdemar Schmidt tegnede bygningerne, var den ydre form den afgørende - den skulle passe til kirken og dens omgivelser. Til gengæld var det - utroligt nok - ikke bestemt, hvad lokalerne skulle bruges til, så arkitekten havde meget frie hænder til indretningen.



Det genopførte kloster blev brugt til forskellige formål. Her er bygningen rammen om et byplanmøde i 1922. Deltagerne får serveret kaffe i haven.



Skt. Knuds Kloster og byens sneklædte tårne, ca. 1925.